

Skilbringer, som ere komne frem. Dengang Rigsdagen mødte her i Efteraaret, hørte man slet ikke Noget til den Nød og Glendighed, men saa kom det frem, det blev opdaget af et Kjøbenhavnske Blad, og pludselig løb det rundt omkring, at der var en uendelig Nød tilstede hos den danske Embedsstand. Men nu kan Nøden jo ikke blive afhjulpet, hvis vi ikke vedtage mere end det, der er kommet frem fra de ærede 6 Forslagsstillere og fra Finantsudvalgets Flertal, thi den høitærede Finantsminister udtalte sig jo under Lønningstillagslovens Behandling derhen, at der var ligesaa stor Nød blandt de høiere lønede Embedsmænd, som blandt dem, der kun fik en lille Løn. Med sund, almindelig Memmeffestorstand har man nu meget ondt ved at begribe, at den, der har 4,000—6,000 Rd. i Løn, er i ligesaa stor Nød som den, der kun har 400—500 Rd. i Løn (Ankjer: Ja, det er Ulykken). Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds siger, at det er Ulykken, men Ulykken har jo ogsaa fundet Gjen hos ham, thi han kom jo ogsaa til at udtale sig for, at der var forholdsvis størst Nød blandt dem, der havde mindre Lønninger; kun mente han, at Embedsmænd med Lønninger mellem 1,200 og 2,000 Rd. maatte tages med, medens de Andre mene, at det kan være nok at gaa til 1,200 Rd. Men naar han er af denne Mening, saa vil jeg spørge, hvorfor han saa er kommen med sit Ændringsforslag? Er det da for at give Ministeriet en Tillidsserklæring? Thi jeg kan ikke betragte det anderledes, end at, naar man nu skalde give Ministrene Lønningstillæg, og man mener, at de ikke trænge dertil, saa maatte det være som en Slags Tillidsserklæring. Jeg kan forstaa, at Ministeriet kunde trænge til en saadan, og at det kunde være behageligt for det at faa den, men at vi skalde kunne gaa ind paa at give den, kan jeg ikke tro — jeg for mit Vedkommende kan i alt Fald ikke gaa ind derpaa. Haude hans Ændringsforslag antydet det Modfatte, vilde jeg have overveiet, hvorvidt jeg kunde give det min Stemme. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har ladet sig bevæge af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), thi dette Medlem kom under Lønningstillagslovens Behandling til at antyde, at det ikke vilde være umuligt, at Embedsmændene kunde komme til at gjøre Strike. Han sagde ganske vist ikke, at det vilde ske, og han mente ogsaa, at det vilde være uheldigt, hvis det skete, men han antydede det i alt Fald som en Mulighed. Hvis det nu alligevel skalde blive Tilfældet, saa tror jeg dog ikke, at der kan være nogen Fare i denne Henseende, naar vi følge de 6 Medlemmer, hvis Ændringsforslag blev vedtaget ved 2den Behandling af Finantsloven; thi de høiere lønede Embedsmænd tror jeg ikke paa nogen Maade ere lønede saaledes, at de skalde finde sig bespøiede til at gjøre Strike, og om de gjorde det, var det maaske ingen Skade

til. Hvis f. Ex. Ministeriet skalde finde Anledning dertil, vilde man neppe finde det uheldigt, thi efter Alt, hvad jeg har hørt her, veed jeg ikke Andet end, at Alle paa et lidet Antal nær ønske, at det vil gaa, og dette har man da ogsaa givet tilkjende ikke alene ved Udtalelser men ogsaa ved Afstemninger paa den ene og den anden Maade. Og Amtmændene! selv om de skalde gjøre Strike, kan der dog neppe være Tvivl om, at de ikke bør have Tillæg. Jeg har rigtignok set i Kjøbenhavnske Blade, at de vare uheldigt stillede, thi de kunde ikke søge Forbindelse eller Selskab med vore Herremænd, Grosferere o. s. v., men jeg tror ikke, at det er heldigt, at vi lønne vore Embedsmænd saaledes, at de ikke kunne smelte sammen med det Folk, som de skulle arbejde og virke for. Jeg veed nok, at der findes en anden Løntegning, som har gjort sig gjældende hele Tiden, ogsaa under Grundlovskampen. Da søgte man at fremkalde et Landssting, som skalde være stik modsat Befolkningen, og det har da ogsaa vist sig, at dette har man tilfulde opnaaet. Jeg skal ikke gaa videre i mine Betragtninger, men kun antyde, at, hvis Biskopperne skalde faae i Sinde at gjøre Strike, vilde det ikke være saa farligt; der er jo i alt Fald Mange, der mene, at de godt kunne undværes. Det mener det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), og jeg tror heller ikke, at det vilde være til synderlig Skade, om vi maatte undvære dem. — Der er imidlertid forskjellige Hensyn at tage, naar man skal vedtage eller forandre Lønningsslove. Man maa ikke alene se hen til, hvem der skal have Lønningerne, men jeg mener ogsaa, at der bør tages Hensyn til, hvem der skal yde Lønningerne, og at vi bør se hen til, i hvilken Stilling de ere. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Sohn) efterviste forleden Dag, at Bønderstanden, Gaardmændene, som efter Manges Mening skalde have saa overordentlig store Indtægter, i Virkeligheden slet ikke have det. Han erklærede jo, at han vilde forpagte sin Gaard bort for 800 Rd. om Aaret; men, hvis der nu f. Ex. deraf skalde forrentes en Gjæld paa Halvdelen af, hvad Gaarden er værd, saa bliver Indtægten ikke meget stor. Det vilde være ganske anderledes, hvis Embedsmændene bleve lønede ved Udbyttet af en Indtægts- og Formueskat, som udrededes paa en retfærdig Maade; thi saa ville de, der have gode Indtægter, komme til at betale i Forhold dertil; men Ulykken er, at saaledes er det ikke. Jeg tror nu ikke, at det vilde være til Gavn for Embedsstanden, om Lønningerne vare alfor store. Dette viste ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) den Gang, vi vedtog Lønningsslovforslagene, ikke alene ved at henvise til vore Nabolande, der ikke lønne Embedsmændene saa høit, men ogsaa ved at gjøre opmærksom paa, at, hvis Lønningerne vare alfor store, blev Følgen den, at Embedsmændene ikke